

Ivona Mihajlova

SIMPATII

Andamusi!
Vreavă, aduceari shi
Emotsii tsi anăłtsescu.
Ti prota oară cu prima simpatii.
Pi protili călyuri-a vreărilyei.
Prot treanbur-a inimilyei!
Tut s-alăxseashti ...
Ăduchescu cum s-tucheshti inimă
Di prota vreari.
Shi anbeăta ca yinlu
S-dishteaptă mirăcheă
Deftur tsă greashti:
- Voi sti ved!
Tini, lunjină tsi mi duts,
Tsi mi muts, shi tsi mi anăłtseshtsă
Nj-u căftash măna, sh-nji dzăsesh:-
Tini eshtsă anjurizma a
Albăljei lilici a mea.
Hărserr pi fatsăli aroshi.
Ah, vreare! anltă vasiloanje.
A-dimneatsiljei, chinivinish ...

Tradusi pi armăneashti
V. M. Sterju

Ивона Михајлова

СИМПАТИЈА

Средба!
Збунейтосї чувсїва и емоции
ишїо исиолнуваатї.
За ѝрв ѝаїї со ѝрваїа симїаїиїа.
На ѝрвиїе љубовни ѝаїїеки.
Прв ѝреїейї на срцеїїо!
Се се менува.....
Чувсївувам како срцеїїо
Се ѝоїи од голежойї на љубовїа.
И оїива како виноїїо.
Се буди желбаїа! Повїорно ѝе довикува
Сакам да ѝе видам
Ти свеїлино!
Шїїо ме водиш, креваш и возвишуваш.
Ми ја ѝобара ракаїа и рече:
Јас ѝе љубам.
Ти си мирисойї на мојаїа
Бела ружа.
Галежи ѝо руменойїо лице...
Ах! Љубов! Возвишина Кралице на уїраїа,
Добредојде...

Преїев од Аромански на Македонски
В. М. Шїерјова

Viktorija Mihajlova

POETEASCĂ VREARI

Desi easti aestu chiro
Căndu tricutlu eara-a mel conducător
A chirolu di ază noari a lui loc
tu aestă lumi.
Poati easti semnu ti ciudii din tser.
Tricu chirolu a hăidipserlor,
S-chiru vrearea cari anbita.
Mash suflitlu a omlui - disicat.
Tora ca singurată frândză pi arbu
treanburr pi vimtu
ashtearsă shi-di singurili mirăch, a meali,
Em, aestă li easti idilă ică harauă!?

Em, desi egzistă puituri tu mini!?
Noari motivi tu-a noastă nividzută lumi.
Singura scluvusiri easti tricută lipsă.
Anăltsinjli a tserlui -
A nostu yis ti egzistari,
Easti aproapea di aestu dizgultit suflit.

Suflit cari easti grearea -
A unăljei poetească vreari ...

Викторија Михајлова

ПОЕТСКА ЛУБОВ

Дали е ова доба
Кога минајојто е мој водич
А сегаиностја нема свое место
на овој свет.
Можеби е чуден знак од небојто!?
Мина времето на нежностии,
Исчезна љубовта која оијапува.
Само човековата душа - раскинала
Сега како последен лист на дрво
трејерам на ветерот
Лишана од соѕивеније желби;
Зарем идила е ова !?

Зарем постои синој во мене?
Нема ласки во нашиот невидлив свет.
Само казнувањето е одмината по потреба.
Небеските височини -
Нашиот сон за ојанок,
се блиску до оваа разголена душа.

Душа која е израз
на една поетска љубов...

Vanghea Mihanj-Steryu

A MEA DUNJAI

Murmuruit cu mutritlu
tu chirutlu arăs-a soarlilui,
Tu alantă parti a tătseariljei,
Di năuntru, dit ahundamea
Tu singurătatea-a mutritlui,
Cu hirbăroasili undi-a uhtărlor,
A MEA DUNJAI!

Ca cându moari ninti di hăryiyea ...
Ălj dzăc: - Dishteantă-ti!
Alasă s-anbubucheadză filamenta
a njedzlui dor tu tătsearea -
a cânticului.

Noi him mirăfără damcă!
Ea-Vă cântu cu câtic!
Ti scljinciul chiro a ettilor,
Ti zărtsinjli loclu tsi li adapă,
Zărtsinjli, tsi s-ascâlă tu fântăna -
a ettilor.

Ază, dizguliti!
Ca nicător tu nicari
cu amutsăt dor tsi murmuruseashti,
Nă greashti!:
- Ei! Dunjae! - Ei! Voi trădzitorr,
cârvăngiadz, pulj arăspândits pit lumi,
Avinats dit cuibairli a voasti -
Dishtiptats-vă!

Zărtsinjli shi lunjina! - Yali suntu:
Fântăna-a aspirantsălor.
Dunjae!

Cu sâpăturli tu suflitlu,
Calea easti di la noi până la singurlji.
Ună altă isihii lu bagă tu fărnu
ahtul a dorlui.
A MEA DUNJAI!
Cu mutritlu tu ascăpatatlu ...
Tu mira fără semnu ...
Ah! iu s-dutsi A MEA DUNJAI!?
A mea soi!? ...

Ванџеа Михајлова-Шпирјова

МОЈОТ НАРОД

Загледан во загубенаџа насмевка
на сонцеџо,
Во друџаџа сџрана од молкоџ,
Одвнаџре, од длабочинаџа
Во самоџиџаџа на џлеџкаџа,
со жеџкиоџ набоџ на воздиџкиџе,
МОЈОТ НАРОД!
Како да умира џредзори...
Му велаџ! - Разбуди се!
Осџаџи нека набабруџа ниџкаџа
на јадровиџаџа болка во молковиџаџа
на џеснаџа.

Ние сме судбина со белеџ!
Еве ви џесна!
За скрџавоџо време на вековиџе,
За корениџе земџаџа џџо џи џоџ,
Корениџе џџо се каџеа во извориџ на вековиџе.
Денес, разџолени!
Како давеник во џоџоџ
со зџрчена болка џџо скаменуџа не доџикуџаџи!
- Еџ! Народе! - Еџ: Виџ сџџрадалници, карџанџџи,
Пџџџи џреселници низ свеџоџ,
раселени од оџниџџаџа - Разбудеџе се!
Корениџе и свеџлинаџа! Тие се:
извориџ на надеџиџе.

Народе!
Со раскоџиџе во дуџаџа,
Паџоџ е од себе до себе. Една друџа џџџџина
џо заџздуџа офнеџоџ на болкаџа.

Моџоџ народ! Загледан во залезоџ...
Во судбинаџа без белеџ...
Ах, каде оди моџоџ народ? - Моџоџ соџ?...

Anita Shteryova - Dragovich

ZGHICKU-A DORLUI

Ănj dzăsiră că escu
Dit gârdina-a nvirinatilor lilici.
Că escu anghisat yis
a aghrilor vimturi!
A zghiclu-a dorlui dzătsi:

-Sh-mini escu creatură-a Dumidzălui.
Ti tsi ănj lu anpărtsăts horizontul!?
Ă mea limbă ari a ljei boatsi,
a ljei zartsină shi isturii.

Ashteaptă Om!
Cara s-u pingă vără apuntea!
anghisrli va s-dinăsească,
Tserburli nu va lu ascultă
Zghiclu a ifchiiljei a noastă...

Tu aestă Patridă!
Acă, s-armă shimironjlji pit puturdzătali zărtsinj!
Tu stizma-a mea, sum streaha
va li dizgulescu surpăturli-a chirolui,
va li dishteptu sumnuroasili aspirantsă,
va-u dispiltescu leasa-a negurlor.
Va-u samin semea-a Vreariiljei,
ta s-poată s-andumusească loclu ci tserlu
shi tuts tu ună harmonii,
s-anjgljutăm pi calea-a soarlilui.

Ashteaptă Om!

Cu pistusinea va u-adrăm apuntea!

Dzăsiră Mintimenjlji:
- Om! Shi a mărlor shi a njitslor
La easti lipsită: pāni, apă shi aerr...
Alasă! Alăsatsli!
Tserburli s-lu ascultă zghiclu
shi a noastăljei ifchii...

Аниџа Шиџерјова - Драџовиќ

КРИКОТ НА БОЛКАТА

Ми рекоа дека сум
Од градинаџа на свенаџиџе цвеќиња,
Дека сум досонет сон
на дивџе веџрови!
А крикоџ на болкаџа вели:
И јас сум божјо суџиџесџво.
Не делеџе ми џо хоризонџоџ
Мојоџ јазик има свој џлас,
Свој корен и исџорија.

Пчекај Човеку!
Ако некој мосџоџ џо урне!
Сониџиџаџа ќе џресџанаџ,
Елениџе не ќе џо слушнаџ
Крикоџ на нашиџе молиџви...
Во оваа земја!
Нека ријаџ криџовиџе во изџниениџе корени.
Во мојоџ сид, џод мојаџа сџреа
ќе џи соџолам Урнаџиџиџе од времеџо,
ќе џи разбудам засџаниџе надежи,
ќе ја расџлеџам мрежаџа на маџлиџе,
и во џревезиџе на меџиџе
ќе џо џосадам семеџо на џубовџа
да се сџојаџ земјаџа и небоџо, и сиџе сџлоџени
да чекориме џо сончеваџа џаџека.

Почекај Човеку!
Со верносџа ќе џо изџрадиме мосџоџ!
Рекоа Мудриџе:

Човеку! И на малиоџ и на џолемиоџ,
џоџребен му е леб, вода и воздух...
Нека! Осџавеџе џи!
Елениџе да џо слушнаџ крикоџ
и на нашиџе молиџви.....